

[Søren P. Larsen.]

en vis Omsorg for min Person, hvilket jeg naturligvis paaskønner i enhver Henseende. Jeg vil understrege, at det Ansvar, det ærede Medlem vedkendte sig vedrørende Arbejdsløshedsloven af 1932, som blev gennemført af de fire Partier, er et Ansvar, som er saa ligetil, at der ikke er noget at takke det ærede Medlem for, fordi han vedkender sig dette Ansvar, det ligger saa klart fremme i Dagen; hvad der derimod ikke synes at ligge saa klart fremme for det ærede Medlem — det kunde jeg forstaa af det ærede Medlems videre Udvikling —, er Spørgsmaalet om Refusionsordningen. Jeg er fuldt vidende om, hvorledes det ærede Medlems Parti tog sig for at stille Ændringsforslag den Dag, da Forudsætningen for at indføre i Arbejdsløshedsloven de Bestemmelser, som var en Følge af Socialreformens Gennemførelse, forelaa.

Jeg vil hævde som min Opfattelse, at Arbejdsløshedsloven af 1932 underbygger Arbejdsløshedskasserne med Fortsættelseskasser, og dermed skabte man Grundlaget for den mægtige Udgiftspost. Da vi vedtog Loven af 1932, skrev man i Betænkningen bl. a. følgende:

„Afsnit V, Mellekommunal Refusion, foreslaar Udvalget skal udgaa, fordi dette Afsnit hænger sammen med tilsvarende Bestemmelser i Socialreformens andre Forslag og derfor ikke bør vedtages, naar Arbejdsløshedsloven, som nu, gennemføres særskilt.“,

og saa kommer det, som jeg ønsker at understrege:

„Heri ligger saaledes ikke, at der er Uenighed i Udvalget om det paagældende Afsnit, men at Spørgsmaalet herom maa genoptages, hvis den samlede Socialreform senere gennemføres.“

Udvalgets Betænkning var naturligvis eenstemmig og ogsaa underskrevet af Medlemmer af Det konservative Folkeparti. Da Socialreformen gennemførtes, erindrer jeg fra Udvalgets Arbejde, hvorledes det ærede Medlem Hr. Christmas Møller over for os i Udvalget hjalp Socialdemokratiet med at fastholde den Forudsætning, at Socialreformens Refusionsregler skulde føres over i Arbejdsløshedsloven.

Det kan være saa som saa med Medansvaret, men saa uskyldig, som det ærede Medlem giver det Udseende af, er Det konservative Folkeparti ikke i denne Sag.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen skulde saamænd være glad ved, at der er nogen, der vil tage sig af hans Person; han kan nok trænge til det; den Omgang, han har til daglig, kunde nok bevirke, at han i endnu højere Grad kunde trænge til det.

Det ærede Medlem maa aabenbart være meget galt afmarcheret, naar han taler om Ansvar, saaledes som han gør. Det, som gav mig Anledning til min Bemærkning, var, at man har sagt, at de Konservative vilde løbe fra deres Ansvar i denne Sag. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen burde vide, at jeg for mit Vedkommende som Ordfører i Arbejdsløshedsloven fra første Færd altid har erkendt det Ansvar, vi har for Loven af 1932. Det har jeg gjort ogsaa, da den mellemkommunale Refusionsordnings Virkninger viste sig, og jeg har overhovedet aldrig givet Oplysning om dette uden klart at sige, at Arbejdsløshedsloven, som vi vedtog i 1932, har vi naturligvis vort Ansvar for, og de Udgifter, den Stigning i Udgifterne, som denne Lov vil medføre, tager vi vort Medansvar for. Jeg skal gerne tilføje, for at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen dog kan have noget rigtigt at sige, at den Forhøjelse af Tilskuddene, som blev gennemført af alle Partier, tager jeg ogsaa mit Medansvar for, og jeg mener, at dette var det rigtige for de lavestlønnede, saaledes som Forholdene var.

Men det, man har villet sige, er, at vi har villet løbe fra det Ansvar, vi havde, og dette har jeg naturligvis afvist. Saa er det, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen siger: Ja, men de Konservative har i Virkeligheden ogsaa et vist Ansvar for Refusionen. Jeg ønsker ikke at komme i samme Stilling som det ærede Medlem og hans Parti angaaende Valutaordningen. Nej, jeg staar ved; hvad vi har gjort, klart og ligetil, og da Arbejdsløshedsloven blev gennemført ved den firkantede Ordning om Loven af 22. Juni 1932, var det just en Betingelse, at Refusionsordningen skulde glide ud og vente, til hele Socialreformen kom, men deri laa hverken et Tilsagn om det ene eller det andet, og derfor kunde den højtærede Socialminister heller aldrig falde paa at sige, at de Konservative havde nogen som helst Forpligtelse til blot paa Arbejdsløshedslovens Omraade at gennemføre Refusionsordningen. Socialministeren vil kunne bekræfte dette, og det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen vil kunne bekræfte det. Derfor gennemførte vi Ordningen med den Refusionsordning, som dengang var, og de, der derefter gennemførte Ordningen, som den nu er, maa have Ansvaret derfor.